

havn, en Bane fra Helsingør til Tisvilde, Lønforbedringer for Statsskovarbejderne og mange andre Statstjenestemænd, Masnedø-Broen, Rødby—Femern-Routen, Sidespor ved Hæstrup Holdeplads, Forbedring af Redningsvæsenet, en Vestkysthavn, Forbedring af Togforbindelserne over hele Landet, Udvidelse af Københavns Personbanegaard — fremført af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, det var vist 2 Millioner —, en Luftbro ved Holbæk, nye Skibe til Kiel—Korsør-Routen, Flytning af Vejle Station — det var vistnok 2 Millioner —, Tilskud til Plejehjemsforeninger, Hornbæk—Gilleleje-Banen, Arrebo, Assing, Tandrup, Vong Kirker foruden omtrent 20 andre Kirker, et Tilskud til Hedebruget, en Række nye Statsbaner, der alle maa anses for nødvendige, Dampfærge mellem Salling og Himmerland, et Dige ved Manø, Dominikanerklosteret i Ribe, Aarhus Banegaard — ærede Medlemmer vil erindre, hvor nødvendig Udvidelsen var —, Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland, Hornbæk og Espergærde Fiskerihayne, en Havn ved Allinge, Udvidelse af Landbohøjskolen og meget mere, som jeg ikke paa nogen Maade kan opremse for det høje Ting. Naturligvis har jeg som Finansminister ikke direkte noget at gøre med alle disse Krav, i alt væsentligt vedkommer de andre Ministerier, idet Finansministeren jo kun har meget faa Institutioner under sig. Finansministeriet er mere beskæftiget med at opkræve Penge, heldigvis, end at give dem ud. Jeg tvivler ingenlunde om, at mine ærede Kolleger vil modtage alle disse Henstillinger og love at gøre dem til Genstand for velvillig Overvejelse. Til alt Held binder en Ministers Løfte ikke, ellers saa det galt ud, og en Rigsdagsmands endnu mindre, for da saa det endnu værre ud.

Jeg tror nu ikke, det kan nytte noget, at man opstiller saa mange Krav, man kan ikke naa at faa dem opfyldt under den nuværende finansielle Tilstand. Jeg regner med, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) vil sige dette til sine Partifæller; maaske vil de trods det venskabelige Forhold, der bestaar mellem de tre Partier, dog lytte mere efter hans Raad og Tale end efter mig. Jeg regner ligeledes paa, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bång) vil henstille til sine Partifæller at være meget forsigtige med at stille Krav til Statskassen i Øjeblikket, thi, som det ærede Medlem sagde, det er jo muligt, at Indtægterne

ikke vil flyde saa rigeligt i Fremtiden, i alt Fald vil de ikke stige i samme Grad som hidtil. Jeg tillader mig altsaa at regne med dette ærede Medlems Bistand. Selv skal jeg nok besøge det radikale Parti; dets Medlemmer er i Almindelighed beskedne Folk, der ikke trænger sig frem, det vil derfor forhaabentlig gaa forholdsvis let.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde, at vi stod ved et Vendepunkt i vor finansielle Statshusholdning. Det ærede Medlem tænkte paa, muligvis udtalte han endogsaa — jeg erindrer det ikke rigtig —, at der forestaar en Reform af vore Statskatter inden lang Tid, desuden trænger Landbruget paa med Reformkrav, ogsaa de sociale Love vil komme frem igen, og der vil blive stillet store Krav i den Henseende, ligesom paa mange andre Omraader. Jeg tror dog ikke, at Tilstanden i den Henseende er saa meget forskellig fra den almindelige Situation i dansk Statsstyre; men naturligvis har det ærede Medlem Ret i, at det Øjeblik kommer, hvor der atter vil blive stillet store Krav til Statskassen. Jeg vil dog ikke betegne den nuværende Tilstand som et Vendepunkt. Jeg har ikke Følelsen af, at det netop er Ordet Vendepunkt, som karakteriserer den Periode, vi nu lever i. Jeg synes snarere, vi i Øjeblikket befinder os i en Afviklingsperiode. Fortidens Krav hviler meget tungt paa Statskassen, det er i Virkeligheden dette, der bestemmer Finansstyrelsen og den Maade, hvorpaa Statens Husholdning maa føres. Jeg behøver ikke nærmere at nævne de vedtagne Udgiftsbevillinger paa de civile Budgetter, ærede Medlemmer kender dem jo: Bevillingerne til Statsbaneanlægene, Opførelse af Personbanegaarden, Tilskud til private Baner, Esbjerg Havn, endvidere Christiansborg Slot, hvortil der er brugt Millioner og sikkert vil kræves flere. Ved Siden heraf vil de militære Love kræve endnu en Række Millioner.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde, idet han omtalte nogle Tal, jeg havde anført til Sammenligning mellem Tilstanden ved Aarhundredets Begyndelse og nu, at der var Tendens i disse Tal med Hensyn til de militære Udgifter. Det vil jeg ikke nægte, men Tendensen var ingenlunde den at forsøge optaget en fornyet Drøftelse af Militærlovene: deres Nytte eller Overflødighed eller Skadelighed, eller hvad man nu vil sige. Jeg har omhyggelig undgaaet at komme ind herpaa, og for øvrigt vil det Budget, vi har frem-